

עפ"ת (מרכז) 43217-07-13 - זבולון אזולאי נ' מדינת ישראל

עפ"ת (מרכז) 43217-07-13 - זבולון אזולאי נ' מדינת ישראל מחוזי מרכז

עפ"ת (מרכז) 43217-07-13

זבולון אזולאי

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[16.10.2013]

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד

פסק דין

בפני ערעור על פסק דין בימ"ש תעבורה מרכז בתיק 3157-03-11 (כב' השופט אנושי) מיום 23.6.13, במסגרתו הורשע המערער בעבירה של נהיגה תחת השפעת סם מסוכן, עבירה לפי סעיפי אישום 62(3) ו- 64ב(א) ו- 39א לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961 (להלן "הפקודה"). העונש שגזר בימ"ש קמא פסילה בפועל למשך 30 חודש, פסילה על תנאי בת 4 חודשים ל- 3 שנים, מאסר על תנאי בן 12 חודשים ל- 3 שנים התחייבות ע"ס 25,000 ₪ למשך 3 שנים וקנס בסך 1,000 ₪. הערעור מכוון להכרעת הדין וחומרת העונש. בנימוקי הערעור מצוין ב"כ המערער, כי חזר בו מטענותיו לעניין הכרעת הדין, טוען לעונש בלבד כשכל הטענות לעניין הכרעת הדין כוחן יפה להמתקת העונש, ובתמצית נטען: טעה בימ"ש קמא, כשביסס הרשע המערער על עצם הימצאות סמים מסוג קאנביס בגופו, ולא נתן משקל לעובדה שמדובר בשימוש בקאנביס רפואי. בימ"ש לא נתן משקל לאי הדיוקים והסתירות הרבות של השוטרים במהלך הטיפול במערער. עוד נטען, כי חלפו מעל 12 שעות מאז לקח המערער את הקאנביס הרפואי ועד אשר נהג. עוד נטען, כי המערער עשה שינוי באורחות חייו. עברו בסמים היה מלפני 20 שנה ומאז שיקם עצמו, חלה, עבר ניתוחים וכתוצאה מכך בנסיבותיו של המערער, מצוי אישור רפואי לצריכת קאנביס. בהיעדר תקנות ברורות, נהג המערער בדיוק כפי שהונהג לעשות כן, קרי, התרת נהיגה 6 שעות לאחר השימוש בסם הרפואי ובמקרה שלנו המתין שש שעות נוספות בחלפו 12 שעות ואין מקום להחמיר בעונש. מדובר בגרוש, בן 53, אב לשניים, מתגורר בקונטיינר, חי מקצבת ביטוח הלאומי. בנסיבות אלה מתבקש ביהמ"ש להורות על תקופת פסילה בפועל בת 11 חודשים בלבד. ב"כ המשיבה מתנגדת להתערבות בעונש, מפנה לעברו הפלילי והתעבורתי. בימ"ש נתן משקל לנסיבות אישיות, למצבו הרפואי ולעברו.

לגופו של עניין, למקרא גזר הדין, עולה כי בית משפט נתן דעתו לעיקרון ההלימה - הערך החברתי של נפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו ומדיניות הענישה הנהוגה בנסיבות הקשורות לביצוע העבירה. המערער נהג תחת השפעת סם וכל עוד לא הוסדר חוקית עניין נהיגה למשתמש בקאנביס רפואי, המערער הינו בגדר נוהג בשכרות והוא כ"מכונת מוות נעה" על פי הגדרת ביהמ"ש העליון. אין על הציבור לשאת בתוצאות נהיגתו בשכרות של המערער, רק בשל נסיבות אישיות המצדיקות שימוש בקאנביס רפואי. עונש המינימום לנהיגה בשכרות עומד על 24 חודשים ואני מוצאת להעמיד את תקופת הפסילה בפועל ל- 24 חודשים. יתר רכיבי הענישה בעינם. המזכירות תשלח עותק גזר דין זה לצדדים ולבאי-כוחם. ניתן היום, י"ב חשון תשע"ד, 16 אוקטובר 2013, בהעדר הצדדים.